

שוק הימין הניף אהרן תנופה
 לפני יהוה כאשר צוה משה:
 וישא אהרן את ידו אל העם
 ויברכם וירד מעשת החטאת
 והעלה והשלמים: ויבא משה
 ואהרן אל אהל מועד ויצאו
 ויברכו את העם וירא כבוד-
 שלושי יהוה אל כל העם: ותצא
 אש מלפני יהוה ותאכל על-
 המזבח את העלה ואת-
 החלבים וירא כל העם וירגזו
 ויפלו על פניהם: ויקחו בני-
 אהרן נדב ואביהוא איש
 מחתו ויתנו בהן אש וישימו
 עליה קטרת ויקריבו לפני
 יהוה אש זרה אשר לא צוה
 אתם: ותצא אש מלפני יהוה
 ותאכל אותם וימתו לפני
 יהוה: ויאמר משה אל אהרן
 הוא אשר דבר יהוה | לאמר
 בקרבי אקדש ועל פני כל-
 העם אכבד וידם אהרן: ויקרא
 משה אל מישאל ואל אלצפן
 בני עזיאל דוד אהרן ויאמר
 אלהים קרבו שאו את אחיכם
 מאת פני הקדש אל מחוץ
 למחנה: ויקרבו וישאם
 בכתנתם אל מחוץ למחנה
 כאשר דבר משה: ויאמר משה
 אל אהרן ולא לעז ולאתמר |

י יסוד המזבח: ואת החלב
 ואת הכלית ואת היתרת מן-
 הכבד מן החטאת הקטיר
 המזבח כאשר צוה יהוה את-
 משה: ואת הבשר ואת העור
 שרף באש מחוץ למחנה:
 יב וישחט את העלה וימצאו בני
 אהרן אליו את הדם ויזרקו
 יג על המזבח סביב: ואת העלה
 המציאו אליו לנתחיה ואת-
 הראש ויקטר על המזבח:
 יד וירחץ את הקרב ואת-
 הכרעים ויקטר על העלה
 טו המזבחה: ויקרב את קרבן
 העם ויקח את שעיר החטאת
 אשר לעם וישחטה ויחטאהו
 טז פראשון: ויקרב את העלה
 יז ויעשה כמשפט: ויקרב את-
 המנחה וימלא כפו ממנה
 ויקטר על המזבח מלבד עלת
 ח" הבקר: וישחט את השור
 ואת האיל זבח השלמים
 אשר לעם וימצאו בני אהרן
 את הדם אליו ויזרקו על-
 יט המזבח סביב: ואת החלבים
 מן השור ומן האיל האלה
 והמכסה והכלית ויתרת
 כ הכבד: וישימו את החלבים
 על החזות ויקטר החלבים
 כא המזבחה: ואת החזות ואת

ויהי ביום השמיני קרא
 משה לאהרן ולבניו ולזקני
 ב ישראל: ויאמר אל אהרן קח-
 לך עגל בן בקר לחטאת ואיל
 לעלה תמימם והקרב לפני
 ג יהוה: ואל בני ישראל תדבר
 לאמר קחו שעיר עזים
 לחטאת ועגל וכבש בני שנה
 ד תמימם לעלה: ושור ואיל
 לשלמים לזבח לפני יהוה
 ומנחה בלילה בשמן כי היום
 ה יהוה נראה אליכם: ויקחו
 את אשר צוה משה אל פני
 אהל מועד ויקרבו כל העדה
 ויעמדו לפני יהוה: ויאמר
 משה זה הדבר אשר צוה
 יהוה תעשו וירא אליכם כבוד
 ז יהוה: ויאמר משה אל אהרן
 קרב אל המזבח ועשה את-
 חטאתך ואת עלתך וכפר
 בעדך ובעד העם ועשה את-
 קרבן העם וכפר בעדם כאשר
 ח צוה יהוה: ויקרב אהרן אל-
 המזבח וישחט את עגל
 ט החטאת אשר לו: ויקרבו בני
 אהרן את הדם אליו ויטבל
 אצבעו בדם ויתן על קרנות
 המזבח ואת הדם יצק אל-

בָּנָיו רֹאשֵׁיכֶם אֶל-תִּפְרְעוּ |
 וּבְגֵדֵיכֶם לֹא-תִפְרְמוּ וְלֹא
 תִמְתּוּ וְעַל כָּל-הָעֵדָה יִקְצַף
 וְאַחֵיכֶם כָּל-בֵּית יִשְׂרָאֵל יִכּוּ |
 אֶת-הַשְּׂרֵפָה אֲשֶׁר שָׂרַף יְהוָה |
 וּמִפְתָּח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא תֵצֵא |
 פֶּן-תִּמְתּוּ כִּי-שָׁמֵן מִשְׁחַת
 יְהוָה עֲלֵיכֶם וַיַּעֲשׂוּ כַדְבָר
 מִשֵּׁה:

ח וַיֹּדְבַר יְהוָה אֶל-אַהֲרֹן לֵאמֹר: ס
 ט יִזַּן וְשָׂכַר אֶל-תִּשְׁתּוּ | אֶתְהוּ |
 וּבְנִיָּה אֶתְךָ בְּבֹאֲכֶם אֶל-אֹהֶל
 מוֹעֵד וְלֹא תִמְתּוּ חֶקֶת עוֹלָם
 לְדֹרֹתֵיכֶם: וְהַבְדִּיל בֵּין הַקֹּדֶשׁ
 וּבֵין הַחֵל וּבֵין הַטָּמֵא וּבֵין
 הַטְּהוֹר: וְהִזְרֹת אֶת-בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל-הַחֻקִּים אֲשֶׁר
 דִּבֶּר יְהוָה אֲלֵיהֶם בְּיַד-מֹשֶׁה:

יב וַיֹּדְבַר מֹשֶׁה אֶל-אַהֲרֹן וְאֵל
 אֱלֵעָזָר וְאֶל-אִיתָמָר | בְּנָיו
 הַנּוֹתְרִים קָחוּ אֶת-הַמִּנְחָה
 הַנּוֹתְרֹת מֵאֲשֵׁי יְהוָה וְאֹכְלוּהָ
 מִצֹּת אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ כִּי קֹדֶשׁ
 יי קֹדֶשִׁים הִוא: וְאֹכְלֹתֶם אֹתָהּ
 בְּמַקּוֹם קֹדֶשׁ כִּי חֻקָּה וְחֻק־
 בְּנִיָּה הִוא מֵאֲשֵׁי יְהוָה כִּי-כֵן
 יי צִוִּיתִי: וְאֵת חֹזֶה הַתְּנוּפָה וְאֵת |
 שׁוֹק הַתְּרוּמָה תֹאכְלוּ בְּמַקּוֹם

טו תַּהוֹר אֶתְהוּ וּבְנִיָּה וּבְנִיָּה אֶתְךָ
 כִּי-חֻקָּה וְחֻק־בְּנִיָּה נִתְּנוּ מִזְבְּחִי
 טו שְׁלֹמִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל: שׁוֹק
 הַתְּרוּמָה וְחֹזֶה הַתְּנוּפָה עַל
 אֲשֵׁי הַחֻלָּיִים וְנִיאוּ לְהִנְיֹף
 תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה וְהָיָה לָךְ
 וּלְבְנֵיךָ אֶתְךָ לְחֻק־עוֹלָם
 טז כֹּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה: וְאֵת | שְׁעִיר
 הַחֻטָּאת דְּרִשׁ דְּרִשׁ מִשֵּׁה וְהִנֵּה
 שָׂרַף וַיִּקְצַף עַל-אֱלֵעָזָר וְעַל-
 אִיתָמָר בְּנֵי אַהֲרֹן הַנּוֹתְרִים
 יי לֵאמֹר: מִדּוּעַ לֹא-אֹכְלֹתֶם אֶת-
 הַחֻטָּאת בְּמַקּוֹם הַקֹּדֶשׁ כִּי
 קֹדֶשׁ קֹדֶשִׁים הִוא וְאֹתָהּ | נִתְּן
 לָכֶם לִשְׂאת אֶת-עוֹן הָעֵדָה
 לְכַפֵּר עֲלֵיהֶם לִפְנֵי יְהוָה:
 יג הֲזֵן לֹא-הוּבֵא אֶת-דָּמָה אֶל-
 הַקֹּדֶשׁ פְּנִימָה אֹכֹל תֹאכְלוּ
 אֹתָהּ בְּקֹדֶשׁ כֹּאֲשֶׁר צִוִּיתִי:
 יט וַיֹּדְבַר אַהֲרֹן אֶל-מֹשֶׁה הֲזֵן הַיּוֹם
 הַקְּרִיבוּ אֶת-חֻטָּאתֶם וְאֹת-
 עֲלֹתֶם לִפְנֵי יְהוָה וְתִקְרָאנָה
 אֵתִי כַּפָּלָה וְאֹכְלֹתִי חֻטָּאת
 הַיּוֹם הַיּוֹטֵב בְּעֵינֵי יְהוָה:
 כ וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה וַיִּיטֵב בְּעֵינָיו:
 שיא וַיֹּדְבַר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֵל- ס
 ב אַהֲרֹן לֵאמֹר אֱלֹהִים: דַּבְּרוּ אֶל-
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֹאת הַחִיָּה
 אֲשֶׁר תֹאכְלוּ מִכָּל-הַבְּהֵמָה

ג אֲשֶׁר עַל-הָאָרֶץ: כָּל | מִפְּרֹסֶת
 פְּרֹסָה וְשִׁסְעַת שִׁסְעַת פְּרֹסֶת
 מֵעֵלֶת גְּרֵה בְּבֵהֵמָה אֹתָהּ
 ד תֹאכְלוּ: אֲךָ אֶת-זֶה לֹא תֹאכְלוּ
 מִמַּעֲלֵי הַגְּרֵה וּמִמִּפְּרֹסֵי
 הַפְּרֹסָה אֶת-הַגְּמֵל כִּי-מַעֲלָה
 גְּרֵה הִוא וּפְרֹסָה אֵינְנָה מִפְּרִיס
 ה טָמֵא הִוא לָכֶם: וְאֵת-הַשֶּׁפָּן
 כִּי-מַעֲלָה גְרֵה הִוא וּפְרֹסָה לֹא
 וּפְרִיס טָמֵא הִוא לָכֶם: וְאֵת-
 הָאֲרֻנֹּת כִּי-מַעֲלַת גְּרֵה הִוא
 וּפְרֹסָה לֹא הַפְּרִיסָה טָמֵאָה
 ז הִוא לָכֶם: וְאֵת-הַחֲזוֹר כִּי-
 מִפְּרִיס פְּרֹסָה הִוא וְשִׁסְעַת
 שִׁסְעַת פְּרֹסָה וְהִוא גְרֵה לֹא-יִגַּר
 ח טָמֵא הִוא לָכֶם: מִבֶּשֶׂרֶם לֹא
 תֹאכְלוּ וּבְנִבְלֹתֶם לֹא תִגְעוּ
 ט טָמֵאִים הֵם לָכֶם: אֶת-זֶה
 תֹאכְלוּ מִכָּל אֲשֶׁר בַּיּוֹם כָּל
 אֲשֶׁר-לוֹ סִנְפִיר וְקִשְׁקֶשֶׁת
 בַּיּוֹם בַּיּוֹמִים וּבְנִחְלִים אֹתָם
 י תֹאכְלוּ: וְכֹל אֲשֶׁר אֵין-לוֹ
 סִנְפִיר וְקִשְׁקֶשֶׁת בַּיּוֹם
 וּבְנִחְלִים מִכָּל שְׂרָץ הַיּוֹם
 וּמִכָּל נֶפֶשׁ הַחַיָּה אֲשֶׁר בַּיּוֹם
 יא שְׂקֵץ הֵם לָכֶם: וְשִׂקֵץ יְהוּ
 לָכֶם מִבֶּשֶׂרֶם לֹא תֹאכְלוּ וְאֵת-
 יב נִבְלֹתֶם תִּשְׂקְצוּ: כָּל אֲשֶׁר אֵין-
 לוֹ סִנְפִיר וְקִשְׁקֶשֶׁת בַּיּוֹם
 יג שְׂקֵץ הִוא לָכֶם: וְאֵת אֵלֶּה

מים יהיה טהור ונגע בנבלתם
 לו יטמא: וכי יפל מנבלתם על-
 כל-זרע זרוע אשר זרע טהור
 לח הוא: וכי יתן-מים על-זרע
 ונפל מנבלתם עליו טמא הוא
 לכם:
 טט וכי ימות מן-הבהמה
 אשר-היא לכם לאכלה הנגע
 בנבלתה יטמא עד-הערב:
 מ והאכל מנבלתה וכבס בגדיו
 וטמא עד-הערב והנשא את-
 נבלתה וכבס בגדיו וטמא עד-
 מא הערב: וכל-השרץ השרץ על-
 הארץ שקץ הוא לא יאכל:
 מב כל הולך על-גחון וכל הולך
 על-ארבע עד כל-מרבץ רגלים
 לכל-השרץ השרץ על-הארץ
 לא תאכלום כי-שקץ הם:
 מג אל-תשקצו את-נפשתיכם
 בכל-השרץ השרץ ולא
 תטמאו בהם ונטמתם
 מד בם: כי אני יהוה אלהיכם
 והתקדשתם והייתם קדשים
 כי קדוש אני ולא תטמאו את-
 נפשתיכם בכל-השרץ הרמש
 על-הארץ: כי אני יהוה
 מפטור מה
 המעלה אתכם מארץ מצרים
 להיות לכם לאלהים והייתם
 מו קדשים כי קדוש אני: זאת
 תורת הבהמה והעוף וכל נפש

כו בהם יטמא: וכל הולך על-
 כפיו בכל-החיה ההלכת על-
 ארבע טמאים הם לכם כל-
 הנגע בנבלתם יטמא עד-
 כח הערב: והנשא את-נבלתם
 יכבס בגדיו וטמא עד-הערב
 טמאים המה לכם:
 כט וזה לכם הטמא בשרץ
 השרץ על-הארץ החלד
 והעכבר והצב למינהו:
 ל והאנקה והפח והלטאה
 לא והחמט והתנשמת: אלה
 הטמאים לכם בכל-השרץ
 כל-הנגע בהם במתם יטמא
 לב עד-הערב: וכל אשר-יפל-
 עליו מהם | במתם יטמא מכל-
 כלי-עץ או בגד או-עור או
 שק כל-כלי אשר-יעשה
 מלאכה בהם במים יובא
 שביעי לג וטמא עד-הערב וטהר: וכל-
 כלי-חרש אשר-יפל מהם אל-
 תוכו כל אשר בתוכו יטמא
 לד ואתו תשבור: מכל-האכל
 אשר יאכל אשר יבוא עליו
 מים יטמא וכל-משקה אשר
 לה ישתה בכל-כלי יטמא: וכל
 אשר-יפל מנבלתם | עליו
 יטמא תנור וכירים יתן
 טמאים הם וטמאים יהיו
 לו לכם: אך מעון ובור מקוה-

תשקצו מן-העוף לא יאכלו
 שקץ הם את-הנשר ואת-
 יד הפרס ואת העזניה: ואת-
 טו הדאה ואת-האיה למינה: את
 טז כל-ערב למינו: ואת פת היענה
 ואת-התחמס ואת-השחף
 יז ואת-הנץ למינהו: ואת-הכוס
 ואת-השולף ואת-הינשוף:
 יח ואת-התנשמת ואת-הקאת
 יט ואת-הרחם: ואת-החסידה
 האנפה למינה ואת-הדוכיפת
 כ ואת-העטלף: כל שרץ העוף
 ההלך על-ארבע שקץ הוא
 כא לכם: אך את-זה תאכלו מכל
 שרץ העוף ההלך על-ארבע
 אשר-לא כרעים ממעל לרגליו
 כב לנתר בהן על-הארץ: את-
 אלה מהם תאכלו את-הארבה
 למינו ואת-הסלעם למינהו
 ואת-החרגל למינהו ואת-
 כג החגב למינהו: וכל שרץ העוף
 אשר-לו ארבע רגלים שקץ
 כד הוא לכם: ולא לה תטמאו
 כל-הנגע בנבלתם יטמא עד-
 כה הערב: וכל-הנשא מנבלתם
 וכבס בגדיו וטמא עד-הערב:
 ט לכל-הבהמה אשר הוא
 מפרסת פרסה ושסע | איננה
 שסעת וגרה איננה מעלה
 טמאים הם לכם כל-הנגע

לו

הַחֲזִיּוֹה הַרְמִשֶׁת בַּמַּיִם וּלְכֹל-
נֶפֶשׁ הַיִּשְׂרָאֵל עַל-הָאָרֶץ:
מִן לְהַבְדִּיל בֵּין הַטָּמֵא וּבֵין הַטָּהוֹר
וּבֵין הַחַיָּה הַנְּאֻכֶּלֶת וּבֵין הַחַיָּה
אֲשֶׁר לֹא תֹאכֵל: